

AIŠKINAMASIS RAŠTAS

...non entia enim licet quodammodo levibusque hominibus facilius atque incuriosius reddere quam entia, verumtamen pio diligentique rerum plane aliter res se habet: nihil tantum repugnat ne illustretur, at nihil adeo necesse est ante hminum oculos proponere ut certas quasdam res, quas esse neque demonstrari neque probari potest, quae contra eo ipso, quod pii diligentesque viri illas quasi ut entia tractant, enti nascendique facultati paululum appropinquant.

...tegul lengvabūdžiai žmonės sau mano, kad tam tikru atžvilgiu lengviau ir ne taip atsakinga vaizduoti neegzistuojančius daiktus negu egzistuojančius, bet dievobaimingam ir sąžiningam atsitinka kaip tik atvirkščiai: niekas nesiduoda taip sunkiai pavaizduojama ir vis dėlto nieko nereikia taip akivaizdžiai parodyti žmonėms, kaip tam tikrų daiktų, kurių egzistavimas nėra nei įrodomas, nei tikėtinas, bet kurie kaip tik dėl to, kad dievobaimingi ir sąžiningi žmonės juos laiko tartum esamais, per žingsnį priartėja prie būties ir galimybės gimti.

Šiuos žodžius parašė Hermano Hesės išgalvotas autorius Albertas Secundus visai ne apie Vokiečių gatvę, tačiau jie labai gražiai nusako šio konkurso problematiką. Tai yra galimybės ir prielaidas atgimti.

Analogija tarp Vokiečių gatvės konkursinio darbo ir H. Hesės brandžiausio romano yra daugiasluoksni ir iki galo neatskleista, ypatinga tuo, kad palieka daug neatsakytų klausimų, kurie dar galės būti sprendžiami daugybę kartų, tačiau svarbiausias jų ir principai kurie leistų šį klausimą spręsti yra akivaizdūs, ar net trivialūs.

Tikslas – atkurti.

Principai: neskubėti, nepagadinti, neapsiriboti, suvokti tikslą ir jį atskleisti.

Analogija prasideda nuo atsitiktinių sutapimų, tokių kaip: H. Hesė vokiečių, parašė savo garsiausią kūrinį panašiu metu kai Vokiečių gatvė buvo sunaikinta, atrodo, kad jame aprašomo laikotarpio tradicija sutampa su Vokiečių gatvės istorine raida, bet vėliau paaiškėja, kad tai XXII amžius, kuris galbūt sutaps su gatvės atstatymu, H. Hesės romanas skirtas ne kiekvienam skaitytojui, o labai išprususiems intelektualams, kaip ir Vokiečių gatvės sutvarkymo klausimas - reikalauja begalinės erudicijos, tarpdisciplininės nuovokos ir pasiaukojimo.

Žvelgiant šiek tiek giliau, galima paaiškinti ką simbolizuoja stiklo karoliukai. Paprasčiausiai koduojasi įvairūs techninės užduoties punktai, kurių yra labai daug, čia paminėti tik keletas jų:

Numatyti elektromobilių krovimo stoteles;

Numatyti tris požemines atliekų surinkimo ir rūšiavimo aikšteles;

Numatyti vietas viešojo transporto stotelėms, lauko reklamos įrenginiams, prekių krovos vietas, mokėjimo už automobilių stovėjimą automatų ir miesto informacinės sistemos elementus, įvertinant visus esamus įrenginius dabartinėje viešojoje erdvėje ir t.t...

Visi karoliukai (užduoties punktai) yra labai svarbūs, bet kuris iš jų gali virsti šaukštu deguto, bet kiekvienas supranta, kad ne nuo šiukšlių konteinerių vietos parinkimo priklauso Vokiečių gatvės atkūrimo sėkmė.

Gilinantis toliau, stiklo karoliukai perteikia kultūrinius ir istorinius duomenis. Vokiečių gatvė yra senojo miesto branduolys, tai viena svarbiausių ir seniausių Vilniaus gatvių. Dar XV a. Šios vietos strateginę reikšmę įvertino Hanzos sąjungos pirkliai ir amatininkai. Ji multikultūrinė. Čia besikuriančių verslo, amatų, svetimšalių dermę atspindi pats gatvės pavadinimas: Die Deutsche Gasse, Monetowa, Niemiecka, Vokiečių. Greta yra viena seniausių Mikalojaus bažnyčia, šalimais Vilniaus evangelikų liuteronų bažnyčia, čia pat stovėjo viena iš žymiausių pasaulio sinagogų. Gatvė vienu galu gatvė atsiremia į senąją miesto širdį – rotušę su aikšte susirinkimams, turgui, bausmėms, o kitas galas veda link seniausiojo Vilniaus tilto per Nerį ir Rygos link. Stiklo karoliukai įprasmina Vokiečių gatvės kultūrinius sluoksnius, atskleidžia LDK sostinės pakilimus, XIX–XX a. traumuojančias aneksijų laikmečio patirtis ir Vilniaus geto tragediją. Koduoja miesto, krašto, valstybės istorija. Gatvė sunaikinta stalininiais laikais. Pristatyta daugiabučių, kurie kaip randas įsirėžia į Vilniaus senamiesčio audinį. Rengiant gatvės sutvarkymo projektą, ignoruoti šių daugiabučių buvimą yra tolygu nepastebėti Dramblio kambaryje. Juos taip apibūdino fotografas Stanislovas Žvirgždas: „Per visą gatvės ilgį buvo pastatytas stalininis monstras, savotiškas besirangantis slibinas – Senamiesčio sunaikinimo simbolis.“ Sugriauta Vokiečių gatvė ir „stalininis slibinas“ kartu sunaikino ir dar dvi gatves Antokolskio ir Sinagogos, ir suardė senąją urbanistinę struktūrą, kurios neįmanoma atkurti jokiais dangų ir želdynų sprendimais ar mažaisiais kraštovaizdžio architektūros statiniais.

Tačiau net išstisus kvartalus brutaliai sunaikinus, po žeme išliko senųjų miesto struktūrų klodai: rūšiai, pamatai, komunikacijos ir turtingas kultūrinis sluoksnis, kuriam iširti ir atskleisti reikia daug laiko. Yra gausu ikonografinės medžiagos. Taip po truputi pradeda dėliotis įvairios šių „stiklo karoliukų“ kombinacijos, turinčios ne tik kompozicines, bet ir įgaunančios filosofines prasmes. Prasideda stiklo karoliukų žaidimas. Šio žaidimo taisyklės, jo ženklų kalba ir gramatika yra lyg ir kokia didžiai išstobulinta slaptoji kalba, kuri aprėpia daugelį mokslų ir menų, o ypačiai matematiką ir muziką ir gali išreikšti ir susieti tarpusavy bemaž visų mokslų turinius ir rezultatus. Taigi Stiklo karoliukų žaidimas yra žaidimas visais mūsų kultūros turiniais ir vertybėmis, meistras žaidžia jais kaip menų

klestėjimo epochose tapytojas žaisdavo savo paletės dažais. Visa tai, ką žmonija savo kūrybingais amžiais sukūrė pažinimo, didžiųjų minčių ir meno sferoje, visa tai, kas vėlesnėse epochose buvo apvilta mokslinių sąvokų rūbu ir pavirto intelektualine nuosavybe, – visą tą milžinišką dvasinių vertybių medžiagą Stiklo karoliukų žaidimo meistras valdo kaip vargonininkas savo vargonus, ir tie vargonai yra bemaž neįsivaizduojamo tobulumo, jų manualai ir pedalai aprėpia visą dvasinį kosmosą, jų registrai beveik nesuskaitomi, teoriškai šiuo instrumentu galima atkurti visą dvasinį pasaulio turinį. Tie manualai, pedalai ir registrai yra tvirtai nustatyti, pakeisti jų skaičių bei tvarką ir juos patobulinti galima nebent teoriškai: Žaidimo kalbos praturtinimą, įtraukiant į ją naują turinį, kuo griežčiausiai kontroliuoja aukščiausia žaidimo vadovybė. Užtat šios tvirtos konstrukcijos, arba, pasiliekant prie mūsų pavartoto įvaizdžio, painios tų milžiniškų vargonų mechanikos, rėmuose žaidėjui atsiveria begalė galimybių ir kombinacijų, ir kad tarp tūkstančio griežtai pagal taisykles sužaistų partijų bent dvi būtų ne vien iš paviršiaus panašios, yra beveik neįmanomas daiktas. Jeigu net taip atsitiktų, kad du žaidėjai savo Žaidimo turiniui pasiimtų tą patį nedidelį temų rinkinį, abu Žaidimai galėtų vykti ir atrodyti visai skirtingai, pareinamai nuo žaidėjų mąstysenos, charakterio, nuotaikos ir virtuoziško.

Galiausiai galima priartėti link idealaus tikslo, kiekviena platoniškoji akademija, kiekvienas dvasinio elito bendravimas, kiekvienas bandymas suartinti tiksluosius ir laisvuosius mokslus, kiekvienas mėginimas sutaikinti mokslą ir meną arba mokslą ir religiją buvo pagrįstas ta pačia amžina idėja, kuri įgavo pavidalą Stiklo karoliukų žaidimu. Konkursiniame darbe taip pat nagrinėjamas amžinasis būties dualizmas (ironiška, kad turim dvi Vokiečių gatves: senąją ir stalininę, kaip po karo padalintas dvi Vokietijas) ir stengiamasi susikaupti ties idėjų pasauliu, nagrinėti problemą filosofiniu aspektu ignoruojant primityvią buitį, tačiau taikliai ir pilnai atsakant į iškeltus šio konkurso uždavinius. Tai yra sutaikyti idėjos ir materijos priešybes, nes juk visi iš esmės nori vykdyti tą pačią misiją: nugalėti slibiną.

Yra tokia sena taisyklė: juo griežčiau ir ryžtingiau mes formuluojame kokią tezę, juo būtiniau ji reikalauja antitezės. Mūsų darbo tezė yra atkurti Vokiečių gatvę. Antitezę sufleruoja H. Hesė, kad, joks kūrėjas, joks konkursinis darbas negali to padaryti. Kad tai turi vykti tarsi savaime, mes norėtume, kad prasidėtų procesas, remiame ir gerbiame idėją, kuria siekiama išdildyti individualumą, anonimiškumą laikant savo idealu. Vokiečių gatvė buvo ne vieno architekto kūrinys, ji formavosi šimtmečiais ir atkuriant ją negalima skubėti, būtų puiku, jei visi pastatai joje atsirastų konkurso keliu, ir kiekvienas architektas ar vystytojas šiame atstatyme galėtų sudalyvauti tik po vieną kartą, o tarp statybų būtų bent 5 metų laiko tarpai ir būtų apmaudu, jei atsirastų autorius, kuris nors ir labai gražiai sudėliotų suoliukus, dangas ir želdynus, bet tuo viskas ir pasibaigtų, juk iš

esmės niekas nepasikeistų. Vokiečių gatvei nereikia autoriaus, panašiai kaip bažnyčia, skaičiuoja savo amžių tūkstantmečiais ir gyvena ne konkretaus popiežiaus asmenybės kultu, o bendromis vertybėmis.

Grįžtant iš idėjų pasaulio prie konkursinės užduoties, norim užtikrinti, kad šiame konkursiniame pasiūlyme:

- Sukurta reprezentatyvi, tvari, patogi naudotis ir eksploatuoti visais metų laikais miesto viešoji erdvė.
- Siūloma restauruoti, renovuoti vertingiausias viešosios erdvės ir gatvės elementus – pirmiausia pačią erdvę, nužymint jos gabaritus, o vėliau istorines dangas ir visą kitą. Erdvės gabaritų pažymėjimui įrengiamos klijuoto medžio kolonos, jų aukštis kaip buvusių pastatų, žingsnis nereguliarus, pažymimi buvusių pastatų kampai ir charakteringos vietos. Kolonose montuojamas apšvietimas, įvairios multimedijų priemonės. Tarp kolonų kuriamos įvairios kintamos instaliacijos formuojančios buvusių fasadų vizualiką ir/ar aktualią informaciją: ekranai, projekcijos, atspindinčios ir veidrodinės plokštumos, hologramos, girliandos ir kt.
- Atskleista daugiasluoksnė vietos istorija, išryškinti vertingiausi viešosios erdvės elementai – nužymėti buvusių pastatų gabaritai ir sukurti atstatymų limitai. Tai yra atstatoma istorinė gatvės erdvė, kuri ir įamžina vietos istoriją.
- Regeneruoti, atnaujinti ir praturtinti gatvės želdiniai – numatyta apželdinti buvusio užstatymo kiemus, taip išvengiama medžių sodinimo ant išlikusių pamatų ir rūšių sienų. palaipsniui pašalinami nevertingi medžiai nuo istorinės gatvės, išlaikant želdynų balansą – pasodinant naujus į buvusius kiemus. Numatant gatvės apželdinimo sprendimus, pasiūlytos archeologinio paveldo apsaugos priemonės.
- Optimizuoti ir racionalizuoti automobilių, pėsčiųjų, dviratininkų eismo sprendiniai, dviračių eismas organizuotas bendrame sraute Vokiečių g. Išspręstos konfliktinės eismo situacijos, Pateikta automobilių, pėsčiųjų ir dviratininkų eismo platesniame kontekste schema, atsižvelgiant į planuojamus eismo organizavimo pokyčius Senamiestyje. Istorinėje Vokiečių g. dalyje sumažintas automobilių eismas. Sovietinė dalis palaipsniui naikinama, privažiavimas tik gyventojams ir aptarnaujančiam transportui sprendžiamas kiemų zonoje. Kiemuose numatytos 3 požeminės atliekų surinkimo ir rūšiavimo aikštelės, kurių įrengimo vietos gali

būti tikslinamos, įvertinant konteineriams priskirtų namų pasiekiamumą bei šiukšlių išvežimo galimybes. Atsižvelgta į „Istorinės Žydų gatvės atkūrimo projektą“.

- Istorinėje gatvėje panaikintos automobilių stovėjimo vietos, padidintas eismo saugumas, Numatytas istorinės Vokiečių g. grindinio remontas, sutapdinant gatvės važiuojamosios dalies ir šaligatvių dangą. Pirminiu etapu gali būti numatytas eismo srautų Vokiečių g. dalyje atskyrimo galimybės įgyvendinant kilpinio eismo senamiestyje projektą.
- Sudarytos sąlygos paslaugų infrastruktūros viešojoje erdvėje ir aplinkiniuose pastatuose plėtojimui; pateikti Lauko kavinių, kitos paslaugų infrastruktūros įrengimo pasiūlymai. Numatytos galimybės ir būdai kaip organizuoti lauko kavinių veiklą šalia pastatuose esančių kavinių ir atskirai nuo pastatų. Visas buvęs užstatymas planuojamas padengti medine danga, tai asocijuojasi su laikinumą ir čia simbolizuoja buvusių pastatų vidų. Visi lauko baldai, šviestuvai ir kiti daiktai siūlomi kuo panašesni į interjerinius, kad kiekvienam praeiviui intuityviai būtų suvokiama, jog tai buvo ir vėl bus pastatų vidus.
- Gatvės erdvė tampa pėsčiųjų, lauko kavinių vieta. Puikiai apšviesta saulės, iš jos atsiveria puikus vaizdas į istorinę vokiečių gatvės užstatymą ir nesimato sovietinio slobino, panašiai kaip rašytojas Guy de Maupassant'as nekentęs Eifelio bokšto, kasdien jame pietaudavo. O paklaustas, kodėl taip daro, atsakydavo: „Tai vienintelė vieta, iš kurios aš jo nematau!“.
- Pasiūlyti viešosios erdvės naudojimo scenarijai skirtingais metų laikais. Medinės terasos suteikia galimybę šią viešąją erdvę naudoti miesto renginiams, šventėms, prekybai, reklamai, lauko kavinių įrengimui ir pan.
- Numatytos vietos viešojo transporto stotelėms, lauko reklamos įrenginiams (galimybė palikti arba perkelti esamus įrenginius), prekių krovos vietos (arčiau Rotušės a.), mokėjimo už automobilių stovėjimą automatams perkeliama ar naikinama iš stalininės vokiečių gatvės ir miesto informacinės sistemos elementams, įvertinant visus esamus įrenginius dabartinėje viešojoje erdvėje – siekiama viską palikti esamose vietose.
- Medinės terasos išryškina Vokiečių gatvėje buvusių pastatų kontūrus. Terasos šiek tiek kilstelėtos nuo žemės ir turi dekoratyvų apšvietimą iš apačios. Jos formuoja laikinus stogus, kad po jais būtų galimybė ekspertams atlikti tyrimus. Vokiečių gatvės atveju yra saugomas visas archeologinis sluoksnis, taigi pirmiausia būtina išsiaiškinti, kas turi būti saugoma, taip siekiama skirti archeologinėms vertybėms deramą dėmesį, nes archeologiniai tyrimai turi būti atliekami, neskubant ir suteikiant visapusišką informaciją būsimų pastatų atstatymui.
- Projektiniai sprendimai yra racionalūs ir efektyvūs tiek statybos, tiek statinių eksploatavimo metu. Projektuojant vadovautasi universalios dizaino principais, užtikrinti viešosios infrastruktūros objektų prieinamumą visiems visuomenės nariams. Vengta perdėtų investicijų į inžinerinių tinklų rekonstrukciją. Numatytas gatvės sutvarkymo biudžetas yra nepilni 3 mln. eurų, padalinus šią sumą, vienam kvadratiniam metrui tektų apie 150 eurų. Už tokią sumą šį plotą pavyktų nebent išasfaltuoti. Atsižvelgiant į tai mes siūlome tik nužymėti būsimą atstatymo gabaritus ir lėšas panaudoti stiklo karoliukų žaidimo taisyklėms sukurti, o visus kitus klausimus (stotelės konteineriai ir pan.) spręsti minimaliomis sąnaudomis, tai yra stengiantis kuo daugiau elementų (fontanas ir skulptūra) kol kas, palikti savo vietose. Buvusio ir galimo užstatymo kvadratiniai metrai keleriopai viršija esamo sovietinio monstro plotus, todėl tikėtina, kad labai pasistengus, turėtų pakakti lėšų viskam: tyrimams atlikti, užstatymui atkurti, viešai erdvei sutvarkyti ir monstro gyventojams nuraminti.

EXPLANATORY

... non entia enim licet quodammodo levibusque hominibus facilius atque incuriosius verbis reddere quam entia, verumtamen pio diligentique rerum scriptori architectus plane aliter res se habet: , quas esse neque demonstrari neque probari potest, quae contra eo ipso, quod pii diligentesque viri illas quasi ut entia tractant, enti nascendique facultati paululum appropinquant.

... let the frivolous people think that in some respects it is easier and less responsible to portray non-existent objects in words than existing ones, but for a godly and honest historian it happens just the opposite: no one gives up so hard to portray words and yet nothing is so obvious to people as certain things whose existence is neither proven nor probable, but which, precisely because God-fearing and honest people consider them as if they exist, approaching being and being able to be born step by step.

These words, with some insignificant corrections by us, were written by Herman Hesse, a fictional author Albert Secundus, not at all about Vokiečių Street, but they describe the problems of this competition very nicely. These are the possibilities and preconditions for rebirth.

The analogy between Vokiečių Street's competitive work and H. Hesse's most mature novel is multi-layered and undisclosed, especially in that it leaves many unanswered questions that can still be solved many times, but the most important ones and the principles that would allow to solve this question are obvious, even trivial.

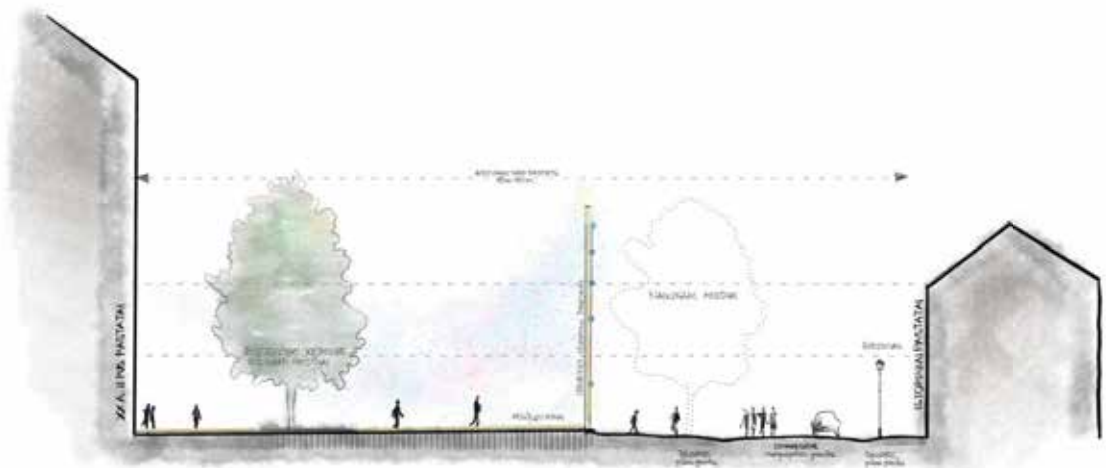

The goal is to restore.

Principles: do not rush, do not damage, do not limit yourself, understand the goal and reveal it.

The analogy begins with coincidences such as: H. Hesse, a German, wrote his most famous work at a similar time when Vokiečių Street was destroyed, it seems that the tradition of the period described in it coincides with the historical development of Vokiečių Street, but later it turns out that XXII century perhaps coinciding with the reconstruction of the street, H. Hesse's novel is not for every reader, but for very intelligent intellectuals, as well as the issue of the arrangement of Vokiečių Street - it requires endless erudition, interdisciplinary discernment and dedication. Looking a little deeper, one can explain what glass beads symbolize. The various items of the Terms of Reference are simply coded, of which there are many, to name but a few: Provide charging stations for electric vehicles; Provide three underground waste collection and sorting sites, Provide sites for public transport stops, outdoor advertising facilities, cargo handling sites, parking meters and city information system elements, evaluating all existing facilities in the current public space, etc .. All beads (task points)) are very important, but any of them can turn into a spoonful of tar, but everyone understands that the success of the restoration of Vokiečių Street does not depend on the location of the rubbish bins.

Going deeper, glass beads convey cultural and historical details. Vokiečių Street is the core of the Old Town, it is one of the most important and oldest streets in Vilnius. As early as the 15th century. The strategic importance of this place was appreciated by merchants and artisans of the Hanseatic League. It is multicultural. The harmony of the business, crafts and foreigners created here is reflected in the name of the street itself: Die Deutsche Gasse, Monetowa, Niemiecka, Vokiečių. Nearby is one of the oldest churches of St. Nicholas, next to the Vilnius Evangelical Lutheran Church, where one of the most famous Synagogues in the world stood. The street at one end rests on the old heart of the city - the Town hall with a square for meetings, markets, punishments, and the other end leads towards the oldest Vilnius bridge over the Neris and towards Riga. Glass beads give meaning to the cultural layers of Vokiečių Street, reveal the rise of the GDL capital, the 19th – 20th centuries. traumatic experiences of the annexation era and the tragedy of the Vilnius ghetto. Encodes the history of a city, region, state. The street was destroyed in Stalinist times. Multi-apartment buildings were presented, which cut into the fabric of Vilnius Old Town like a scar. In preparing a street improvement project, ignoring the presence of these apartment buildings is tantamount to overlooking the Elephant Room. Photographer Stanislovas Žvirgždas described them as follows: “A Stalinist monster was built along the entire length of the street, a kind of dressing dragon - a symbol of the destruction of the Old Town.” It is impossible to reproduce destroyed Vokiečių Street by any solutions of skies and greenery or small buildings of landscape architecture.

But even with the brutal destruction of entire quarters, layers of old city structures have survived underground: cellars, foundations, communications, and a rich cultural layer that takes a long time to explore and reveal. There is an abundance of iconographic material. Gradually, various combinations of these "glass beads" begin to appear, which not only have compositional but also acquire philosophical meanings. The glass beads game begins. The rules of this game, its sign language and grammar are like a highly developed secret language that encompasses many sciences and arts, and especially mathematics and music, and can express and relate the contents and results of almost all sciences. So the game of Glass Beads is a game with all the contents and values of our culture, the master plays them as a painter in the heyday of the arts played with the paint of his palette. Everything that humanity has created in its creative ages in the realm of cognition, great thoughts and art, everything that in later epochs was clad in scientific concepts and turned into intellectual property - all that enormous material of spiritual values is mastered by a glass bead master and those organs are of almost unimaginable perfection, their manuals and pedals cover the whole spiritual space, their registers are almost innumerable, in theory this instrument can reproduce the entire spiritual

content of the world. Those manuals, pedals and registers are firmly established, their number and order can be changed and they can be improved only theoretically: The enrichment of the game language by adding new content to it is under the strictest control of the top management of the game. Instead, within the framework of this rugged construction, or, to maintain the image we use, the confusing mechanics of those giant organs, the player has endless possibilities and combinations, and that at least two of a thousand strictly rules-based games are not just surface-like. If it even happened that two players would take the same small set of themes for their Game content, both Games could take place and look quite different, detached from the players' mindset, character, mood, and virtuosity.

Finally, one can move towards an ideal goal, every Platonic academy, every communication of the spiritual elite, every attempt to bring the exact and free sciences closer together, every attempt to reconcile science and art or science and religion was based on the same eternal idea that took the form of the Glass Bead game. The competition work also examines the eternal dualism of being (ironically, we have two German streets: the old and the Stalinist, as the two Germans were divided after the war) and tries to focus on the world of ideas, philosophically ignoring primitive life but responding accurately and fully to the objectives of this competition. It is to reconcile the opposites of idea and matter, because after all, everyone basically wants to carry out the same mission: to defeat the dragon.

There is such an old rule: the more rigorously and decisively we formulate a thesis, the more necessarily it requires an antithesis. The thesis of our work is to restore Vokiečių Street. The antithesis is suggested by H. Hesse that no creator, no competitive work can do that. That this has to happen as if by itself, we would like the process to begin, we support and respect the idea of eradicating individuality, anonymity as our ideal. Vokiečių Street has been the work of many architects, it has been formed for centuries and its restoration cannot be rushed, it would be great if all the buildings in it appeared on the tender road, and each architect or developer could participate in this reconstruction only once, with at least 5 years between constructions. gaps and it would be disappointing if there were an author who, although very beautifully arranged the benches, covers and greenery, but that would all end there, because basically nothing would change. The German Street does not need an author, much like a church, it counts its age in millennia and lives not in the cult of the personality of a particular pope, but in shared values. Returning from the world of ideas to the competitive task, we want to ensure that this competitive proposal contains:

- A representative, sustainable, user-friendly and year-round public space has been created.
- It is proposed to restore, renovate the most valuable elements of the public space and the street - first the space itself, marking its dimensions, and then the historical coverings and everything else. Glulam columns, their height as former buildings, irregular step, angles and characteristic places of former buildings are installed to mark the dimensions of the space. The columns are equipped with lighting, various multimedia means. Various variable installations are created between the columns, forming the visual and / or relevant information of the former facades: screens, projections, reflective and mirror planes, holograms, garlands, etc.
- • The multi-layered history of the place is revealed, the most valuable elements of the public space are highlighted - the dimensions of the former buildings are marked and the limits of reconstruction are created. It is a restored historic street space that perpetuates local history.
- • Regenerated, renovated and enriched street greenery - it is planned to plant the yards of the former building, thus avoiding the planting of trees on the surviving foundations and basement walls. the worthless trees are gradually removed from the historic street, maintaining the balance of the greenery - planting new ones in the former courtyards.

Measures for the protection of the archaeological heritage have been proposed in anticipating street landscaping solutions.

- • Optimized and rationalized car, pedestrian and bicycle traffic solutions, bicycle traffic is organized in the general flow Vokiečių st. Conflicted traffic situations have been resolved. A scheme of car, pedestrian and bicycle traffic in a broader context has been presented, taking into account the planned changes in traffic organization in the Old Town. In the historic Vokiečių st. reduced car traffic. The Soviet part is gradually being destroyed, access only for residents and service vehicles is solved in the yard area. There are 3 underground waste collection and sorting sites in the yards, the installation locations of which can be adjusted, taking into account the accessibility of the houses assigned to the containers and the possibilities of garbage removal. The "Historical Jewish Street Restoration Project" has been taken into account.
- • Parking spaces in the historic street have been abolished, traffic safety has been increased, the historic Vokiečių st. pavement repair by overlapping the pavement of the street carriageway and sidewalks. At the initial stage, traffic flows at Vokiečių st. part of the unbundling possibilities in the implementation of the loop traffic project in the Old Town.
- • Conditions have been created for the development of service infrastructure in public space and surrounding buildings; Proposals for the installation of outdoor cafes and other service infrastructure have been submitted. Possibilities and ways to organize the activities of outdoor cafes next to the cafes in the buildings and separately from the buildings are provided. The entire former building is planned to be covered with wood, which is associated with temporality and here symbolizes the interior of the former buildings. All outdoor furniture, lighting fixtures and other items are offered as close as possible to the interior, so that every passer-by would intuitively perceive that it was and will be inside the buildings again.
- • The street space becomes a place for pedestrians and outdoor cafes. Perfectly lit by the sun, it offers a magnificent view of the historic German street building and no visible Soviet dragon, much like writer Guy de Maupassant hated the Eiffel Tower, having lunch there daily. When asked why he was doing so, he replied, "It's the only place I don't see it!"
- • Scenarios for the use of public space at different times of the year are proposed. Wooden terraces provide an opportunity to use this public space for city events, celebrations, trade, advertising, outdoor cafes and so on.
- • Provided places for public transport stops, outdoor advertising equipment (possibility to leave or move existing equipment), cargo handling places (closer to Rotušės a.), Parking payment machines are moved or destroyed from desktop German street and city information system elements, taking into account all existing facilities in the current public space - the aim is to leave everything in the existing places.
- • Wooden terraces highlight the contours of the buildings on Vokiečių Street. The terraces are slightly raised from the ground and have decorative lighting from below. They form temporary roofs to allow experts to carry out research under them. In the case of Vokiečių Street, the entire archaeological layer is protected, so it is first necessary to find out what needs to be protected, in order to pay due attention to archaeological values, as archaeological research must be carried out without haste and provide comprehensive information for the reconstruction of future buildings.

- Design solutions are rational and efficient during both construction and operation. The design was guided by the principles of universal design, to ensure the accessibility of public infrastructure objects to all members of society. Excessive investment in the reconstruction of engineering networks has been avoided. The estimated budget for street improvement is less than 3 million. dividing this amount would cost about € 150 per square meter. For such an amount, this area would be successful unless paved. With this in mind, we suggest only marking the dimensions of the future restoration and using the funds to create the rules of the glass beads game, and solve all other issues (stop containers, etc.) at minimal cost, that is, trying to keep as many elements (fountain and sculpture) as possible. places. The square meters of the former and potential building are several times larger than the area of the existing Soviet monster, so it is likely that with great effort, there should be enough funds for everything: research, reconstruction, public space and reassuring the monster's inhabitants.